

door onze telescopen te koekeloeren. Hier was al veel te zien; ook aan steltlopers geen gebrek. Door uw verslaggever werden genoteerd: grutto, tureluur, scholekster, kievit, kemphaan, rosse grutto, bonte strandloper, IJslandse grutto, kluut, slobbeend, meerkoet, smient, kraakeend, bergeend, wilde eend, wintertaling, lepelaar, grauwe gans, zilvermeeuw, blauwe reiger en witte kwikstaart.

Enige tijd later arriveerden we bij de Pier van IJmuiden, waar het door het mooie weer goed toeven was. Wat soorten betreft hadden we er iets meer van verwacht, maar steenloper, bonte strandloper en paarse strandloper waren mooi van dichtbij waar te nemen. De oeverpieper was een toppunt, hoewel we die eigenlijk vandaag niet mochten zien. Schrijver dezes heeft nog enkele soorten aan het lijstje toe kunnen voegen, door aan de aanwezige vissers te vragen welke vissen zij op de kant hadden liggen. Ook hebben deze vissers uitgelegd waarom de ene visser schar vangt en de andere kabeljauw, en waarom andere vissen op dit moment niet worden gevangen. Het lijstje 'nieuwe' soorten: wulp, steenloper, paarse strandloper, aalscholver, oeverpieper, middelste zaagbek, rotgans, kleine mantelmeeuw, stormmeeuw, zwarte zee-eend, fuut, kabeljauw, schar (beide op de kant liggend), ree (in het duin), kauw (in het dorp).

Vervolgens was onze geweldige leider toe aan een sanitaire stop. Tot zijn verbazing was er bij die plek ook vis verkrijgbaar. Daarom hebben we hier ook maar een vis genuttigd, alvorens verder te gaan naar de volgende stop.

De volgende stop was de IJdoornpolder, nabij

Korhoender op de Sallandse heuvelrug

Wobbe Kijlstra

De inburgeringsproblemen van de Zweden

De Sallandse Heuvelrug met kans op de laatste echt in het wild levende korhoenders stond voor 28 maart op het programma. Een wandeling door dit schitterende gebied met kans op klapekster, zwarte specht, en hei- en bosvogels, wat heeft een mens nog meer nodig om enthousiast te raken. Het weer, ja het weer zat ook mee, met regen die pas in de middag verwacht werd. Een klein groepje stond om 5.00 uur klaar om met Frank van de Weijer naar Nijverdal af te reizen. Daar stond Erik Hans van Stigt Thans ons al op te wachten en kon de pret beginnen.

Al snel konden we de hele riedel aan mezen afstrepen, die de opkomende zon toezongen. Een van de kuifmezen leek ons te volgen en er voor te zorgen dat we wel de goede kant op gingen. De weg kwijt raken is een groot probleem. Iedereen die wel eens in dit gebied is geweest, weet dat er een doorgaande weg is, die in de baltstijd afgesloten wordt om de korhoenders ruim baan te geven.

Durgerdam. Vanaf de ring van Amsterdam naar het noorden begint direct het landelijke landschap. In de IJdoornpolder hebben we het vogelkijkscherm bezocht en de plek met uitzicht over het meeuweneland. Uiteraard hebben we ook een blik geworpen over de rest van het landschap. Onze leider wist te vertellen dat flamingo's vandaag tot de steltlopers behoren.

Flamingo

Foto: Frans van Lier

Vandaar dat we deze ook uitgebreid mochten bestuderen. Ook de blauwborst en de zwartkopmeeuwen werden door ons enorm gewaardeerd! Al met al leverde dit het volgende rijtje 'nieuwe' soorten op: flamingo, knobbelswaan, brandgans, torenvalk, blauwborst, rietgors, havik, zwartkopmeeuw, merel, houtduif.

Het was zonder meer was een mooie dag, waarop veel is gezien, hoewel het niet altijd binnen de vooraf opgestelde regels viel. Gelukkig maar dat Wouter dit ons kon vergeven, anders hadden we veel gemist.

Op de hei namen de veldleeuweriken en roodborsttapuiten het van de mezen over. De verstilde en berijpte omgeving kwam langzaam tot leven. Alleen nog geen korhoen en wat doe je al je zelf de vogels niet kunt vinden. Je gaat op zoek naar andere vogelaars. We troffen een groepje aan de andere kant van de heuvel en dat bleken de leden van de lokale Vogelwerkgroep IVN afdeling Hellendoorn-

Nijverdal. Enthousiaste en bevlogen vrijwilligers, die alles in het werk stellen om het leefklimaat van de korhoenders te bevorderen. Het afsluiten van de (doorgaande) weg zorgt dat de korhoenders in de baltsperiode het relatief rustig hebben en er geen verkeersongevallen plaatsvinden. Zij hadden die ochtend drie hennen gezien, maar de Zweden waren in geen velden of wegen te bekennen. Het duurde eventjes voordat ik door had dat met Zweden de geïmporteerde hanen bedoeld werden en wat blijkt: 'inburgeringsproblematiek'. Het polderen tussen de vrijwilligers, Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten heeft de nodige voeten in aarde gehad met uiteindelijk als uitkomst dat een aantal korhoenders uit Zweden gehaald zou worden. In de hoop natuurlijk dat deze ervoor zorgen dat de stand in Nederland op peil blijft. De mensen in Zweden hadden raar opgekeken. 'Jullie willen korhoenders, dood of levend.' In Zweden is het een vogel waar immers gewoon op gejaagd wordt. Eenmaal terug kon het experiment beginnen. De hanen werden losgelaten en wat blijkt. Het Zweedse korhoen begint minstens twee weken later met de balts dan de Nederlandse hen gewend is. De dames zaten deze ochtend voor niets te wachten. Voor de heren is de baltstijd nog niet begonnen. Sterker nog, ze zaten waarschijnlijk niet eens meer in de buurt. De Zweden hebben een veel groter leefgebied dan de 'postzegel' bij Nijverdal; aparte plekken om te rusten, foerageren en om te baltsen. Het zou zeer wel kunnen dat de Zweden een paar natuurgebieden verderop zaten. Ondertussen moesten we onze aandacht verdelen tussen de inburgeringsproblematiek

van de Zweden en een klapexster die in de zon pronkte in de top van een dode boom. Stel nu dat de Zweden onze hennen vinden, is er dan kans op nageslacht, vroeg een van ons. Ja, het uitbroeden van de eieren, dat lukt waarschijnlijk wel; daarna wordt het tocht moeilijk. Waarschijnlijk is er gewoon te weinig te eten voor de jongen en is dat de reden dat ze het niet redden.

Laat die Zweden dan voorlopig maar lekker eigenwijs zijn en te laat op het appel komen. Dat voorkomt in ieder geval dat de jongen de hongerdood sterven, bedacht ik me. Ook, wat een verhaal, niets menselijks is vreemd aan die korhoenders. Het is toch te hopen dat het met hulp van de inspanningen van deze vrijwilligers lukt het korhoen voor Nederland te behouden.

Voor ons helaas geen korhoenders, maar naast de klapexster, wel raven. Onze dag kon niet meer stuk met zeven pestvogels in vol ornaat in een boom. Ze waren afgekomen op de veenbessen. Uit de boom, snel naar de grond en met een paar veenbessen in de bek weer terug in de boom en plots waren ze verdwenen. Misschien wel naar Zweden, wie zal het zeggen.

De inburgeringsproblematiek van de korhoenders nemen ze ons niet meer af. Frank en Erik Hans bedankt voor het organiseren van deze excursie. Volgend jaar 'Sallandse Heuvelrug' doen!

Foto klapexster: Paul v.d. Poel

Uilenkast gekraakt door boomklevers

Helen Goote

Ik was wat beteuterd dit voorjaar, omdat na jaren genoten

te hebben van een familie bosuil in onze tuin, dit jaar het hok waarin ze altijd broeden leeg bleef. Nadat Ronald Beskers onze kast had gecontroleerd en die onbewoond bleek, hoorde ik later van hem dat van de 60 kasten die hij nagekeken had er slechts zes bezet waren. Vorig jaar had hij rond dezelfde tijd ruim 20 kasten met broedende bosuilen. Vreemd, een goed muizenjaar naar we horen en toch zo weinig bosuilen op eieren. In ieder geval konden mijn man en ik ons dit

jaar dus niet verheugen op kleine uilskuikentjes in onze tuin. Geen grijze donsballietjes die gezamenlijk, zij aan zij gezeten op een tak van een grove den, nieuwsgierig de grote wereld om hen heen bekeken. Het was even slikken.

Metselwerk

Ik kon het toch niet laten om, als ik bezig was in de keuken, door mijn keukenraam dat uilenhok in de gaten te houden, je weet maar nooit. En op een dag, het was half maart, zag ik tot mijn stomme verbazing een paartje boomklevers aldoor de grote uilenkast in en uit vliegen. Toen ik nog wat beter oplette, zag ik dat ze aldoor stukjes schors van de stam van een grove den afpeuterden en daarmee het